

Annex

Consulta pública prèvia a l'elaboració del projecte de decret de la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra les Violències Masclistes

1. Els problemes que es pretenen solucionar

L'article 41.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC) estableix com a principi rector de l'activitat dels poders públics de Catalunya la necessitat de garantir que s'afrontin de manera integral totes les formes de violència contra les dones.

Al seu torn, l'article 19.1 EAC determina que totes les dones tenen dret al lliure desenvolupament de llur personalitat i capacitat personal, a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, maltractaments i de tota mena de discriminació. L'apartat 2 del mateix article estableix que les dones tenen dret a participar en condicions d'igualtat d'oportunitats amb els homes en tots els àmbits públics i privats.

L'article 153 EAC estableix que la Generalitat té la competència exclusiva en matèria de polítiques de gènere, que, respectant el que estableix l'Estat en exercici de la competència que li atribueix l'article 149.1.1 de la Constitució, inclou en tot cas:

a) La planificació, el disseny, l'execució, l'avaluació i el control de normes, plans i directrius generals en matèria de polítiques per a la dona, i també l'establiment d'accions positives per a aconseguir eradicar la discriminació per raó de sexe que s'hagin d'executar amb caràcter unitari per tot el territori de Catalunya.

c) La regulació de les mesures i els instruments per a la sensibilització sobre la violència de gènere i per a detectar-la i prevenir-la, i també la regulació de serveis i recursos destinats a aconseguir una protecció integral de les dones que han patit o pateixen aquest tipus de violència.

Mitjançant el Decret 26/2001, de 23 de gener, es va crear la Comissió Permanent Interdisciplinària contra la Violència de Gènere, la qual obeeix al manament del Parlament de Catalunya manifestat en la Moció 15/VI. El Decret 104/2001, de 17 d'abril, el modificà parcialment als efectes d'incloure en la seva composició representants de tots els departaments que integren el Govern així com incorporar en

els treballs de la Comissió representants de les associacions que treballen en la lluita contra la violència de gènere.

La Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, neix amb l'objecte d'eradicar aquesta violència i remoure les estructures socials i els estereotips culturals que la perpetuen, amb la finalitat que es reconegui i es garanteixi plenament el dret inalienable de totes les dones a desenvolupar la seva vida sense cap de les formes i àmbits en què aquesta violència es pot manifestar.

L'apartat 1 de l'article 82 del text legal esmentat crea la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista, com un òrgan específic de coordinació institucional, d'impuls, seguiment, control i avaluació de les actuacions en l'abordatge de la violència masclista.

L'apartat 2 de l'article 82 de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, preveu que s'han d'establir per reglament la composició, el funcionament, les competències i la coordinació de la Comissió amb altres òrgans. Amb la finalitat de desenvolupar la dita Llei, es va aprovar el Decret 60/2010, d'11 de maig, de la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista, en el qual es va definir el seu règim jurídic, amb la clara voluntat d'aconseguir una adient complicitat entre la societat civil, les institucions i el Govern de la Generalitat de Catalunya, amb l'objectiu de coordinar i afavorir les polítiques d'abordatge integral contra la violència masclista i de donar compliment al manament del Parlament de Catalunya que en la Resolució 243/VI de l'any 2000 reconeix la necessitat d'afavorir el treball conjunt entre les organitzacions socials i totes les administracions per tal de promoure els valors de respecte i igualtat. L'esmentat Decret 60/2010, d'11 de maig, deroga el Decret 26/2001, de 23 de gener, i el Decret 104/2001, de 17 d'abril.

La Llei 5/2008, de 24 d'abril, ha estat modificada per la Llei 17/2020 del 22 de desembre, la qual amplia els diferents àmbits i les formes de violència masclista, com les que es donen en l'àmbit digital, en l'institucional, i en l'àmbit de la salut sexual i reproductiva. Cal destacar que també posa el focus en l'obligació de les diferents institucions i professionals d'actuar sota el principi de la diligència deguda.

De la mateixa manera, la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, recull el mandat dirigit als poders públics de garantir que s'afrontin de manera integral totes les formes de violència masclista, especialment la violència contra les dones i els actes sexistes, misògins i discriminatoris (tercer principi de l'article 3). Aquesta llei defineix la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista com l'òrgan de coordinació institucional de l'Institut Català de les Dones en matèria de violència masclista amb les funcions d'impuls, seguiment, control i avaluació de les actuacions de l'Administració en el tractament de la violència

masclista, sens perjudici de les competències dels departaments de la Generalitat en aquest sentit.

Mitjançant el Decret 21/2021, de 25 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificat pel Decret 244/2021, de 19 de juny, es crea el Departament d'Igualtat i Feminismes, al qual li han estat atribuïdes, entre d'altres, les competències referents a les polítiques de dones i per l'erradicació de les violències masclistes. El Decret 134/2022, de 19 de juliol, de reestructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes, configura la Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes, adscrita a la Secretaria de Feminismes, amb funcions dirigides, entre d'altres, a l'impuls, coordinació, implementació d'actuacions i projectes, en aquest àmbit.

Transcorreguts dotze anys de l'entrada en vigor del Decret 60/2010, d'11 de maig, de la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista, els fets i l'evolució legislativa i social han palesat la necessitat de la seva modificació, per tal d'adaptar i actualitzar la seva funció, composició i finalitat a la realitat actual. En aquest nou decret, precisament per reflectir totes les formes de violència que s'exerceixen contra les nenes, adolescents i dones, com esmenta l'EAC, s'usarà el terme en plural, usant a partir d'ara la conceptualització violències masclistes.

2. Els objectius que es volen assolir

Els objectius a assolir per la regulació de la Comissió Nacional per una Intervenció Coordinada contra les Violències Masclistes són:

- Desenvolupar polítiques d'equitat des d'un enfocament integral de drets humans.
- Actualització del lideratge i consolidació com a màxim òrgan de l'Administració de la Generalitat de Catalunya per a la coordinació i assessorament institucional en el compromís de fer efectiu el dret de no discriminació de les dones.
- Exercir com a màxim òrgan coordinador dels circuits territorials i actualitzar-los (incorporant el marc lògic de la Recomanació Núm. 35 del Comitè CEDAW i els paradigmes més recents en relació amb les violències masclistes, amb perspectiva feminista interseccional).

- Reformulació del lideratge dels grups de treball i millora de la coordinació tècnica.
- Incorporació del marc del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica (Conveni d'Istanbul) i els criteris de seguiment del Grevio.

3. Les possibles solucions alternatives normatives i no normatives

Per tal d'assolir els objectius establerts s'han identificat les opcions de regulació i no regulació:

- L'Opció de "no fer res" o mantenir la situació actual

Aquesta opció significaria mantenir la situació actual, de conformitat amb el marc legislatiu del Decret 60/2010, d'11 de maig, de la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista.

- L'Opció normativa que es considera preferida

L'opció que es creu més adequada és la de derogar el Decret 60/2010, d'11 de maig, i aprovar un nou decret que reguli el règim jurídic de forma integral de la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra les Violències Masclistes, tot adaptant-lo a les modificacions legislatives que s'han produït els darrers temps.

Es descarta una modificació del Decret 60/2010, d'11 de maig, atès la gran quantitat de modificacions que s'han d'efectuar.

4. Els impactes més rellevants de les diferents opcions considerades

a) L'impacte sobre l'administració de la Generalitat

L'opció normativa preferida produeix un impacte positiu sobre les administracions públiques i la ciutadania ja que la Comissió es constitueix com el màxim òrgan de l'Administració de la Generalitat de Catalunya per a la coordinació i assessorament institucional en el compromís de fer efectiu el dret de no discriminació de les dones.

La Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra les Violències Masclistes té naturalesa d'òrgan col·legiat i s'adscriu al departament competent de la Generalitat de Catalunya en matèria de l'abordatge de les violències masclistes.

b) L'impacte sobre les administracions locals, tenint en compte la seva dimensió i el règim especial de Barcelona

D'acord amb l'art. 41.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que estableix, com a principi rector dels poders públics de Catalunya, la necessitat de garantir que s'afrontin de manera integral totes les formes de violència contra les dones, la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violències Masclistes té per finalitat constituir-se com a màxim òrgan de coordinació institucional per a impulsar, efectuar el seguiment i avaluar les actuacions, les eines, el finançament, els protocols d'intervenció, i altres espais i mecanismes que siguin necessaris per l'abordatge de les violències masclistes que du a terme la Generalitat de Catalunya, així com fomentar la participació i col·laboració de la resta d'administracions públiques, principalment, les administracions locals de Catalunya, d'acord amb el que estableixen, entre d'altres, els articles 64, 83 i 84 de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, modificada per la Llei 17/2020, de 22 de desembre, i, en concret, l'Ajuntament de Barcelona, en desenvolupament de les obligacions de promoció i serveis que l'art. 112 de la Carta Municipal de Barcelona imposa en relació a aquest àmbit, dins del seu terme municipal, i també els òrgans de la societat civil que treballen en aquest àmbit.

c) L'impacte sobre les mesures d'intervenció administrativa i des de la perspectiva de la reducció de càrregues administratives per als ciutadans i per a les empreses

Els impactes sobre les mesures d'intervenció administrativa i des de la perspectiva de la reducció de càrregues administratives per als ciutadans i per a les empreses són mínims i sense un contingut essencial.

d) Els impactes econòmics, socials o ambientals rellevants que no s'hagin valorat als apartats anteriors

No es preveuen altres impactes econòmics, socials o ambientals rellevants que no s'hagin valorat als apartats anteriors.